

Mijn herinneringen aan de Slachthuisstraat van 1940 tot 1958 van Koos Voorrips

Kijkende naar het vuurwerk op de Koeweide 2017, gingen ongemerkt mijn herinneringen naar de jaren uit mijn leven die ik als kind in Crooswijk heb door gebracht.

In mei 1940 werd de woning op de Boezemkade van mijn ouders door de brandbommen op Rotterdam verwoest, niets hadden ze kunnen redden van hun prachtig mooie huisraad wat ze bezaten. Ze waren hun hele hebben en houden kwijt, met veel geluk kregen ze door hulp van de huisbaas van de Boezemkade een woning in de Slachthuisstraat op nr. 31, ik had toen net mijn derde verjaardag gevierd.

Mijn ouders begonnen daar opnieuw , berooid maar gelukkig dat ze het bombardement overleefd hadden, met een plankje gespijkerd, door mijn Vader, in de alkoof tussen de ramen en 3 krukken om te zitten. Het was een voor tussen en achter woning met een klein keukentje. In de tussenkamer stond mijn bed en in de achterkamer een bed voor mijn Vader en Moeder alles gekregen van "Het Maatschappelijk hulp kantoor" de instantie die de mensen hielp die niets meer hadden door het bombardement van 1940. We woonden op de 2^e etage boven de familie Visser, ook de sigarenboer op de hoek van de Boezemdwaarsstraat en de glazenwassers uit de Pleretstraat waren hier familie van. Het waren echte Crooswijkers dus.

Ondanks dat mijn ouders niet ver van Crooswijk in Kralingen woonden toen ze gebombardeerd werden had mijn Moeder nooit gedacht ooit in Crooswijk te gaan wonen. Een buurt in Rotterdam die toen mede door de huurstakingen en rellen niet zo'n goede naam had. Wij waren volgens mijn Moeder wel bevoorrecht want we woonden zoals dat toen genoemd werd in het nette gedeelte van Crooswijk. Tussen de Boezem en Boezemstraat vanaf de Koniginnekerk tot het Abattoir was dat gedeelte. Door Loos en Nel Visser kwam ook zij er snel achter dat er een saamhorigheid heerste in Crooswijk die ze nergens eerder had mee gemaakt.

Tijdens de knallen van het vuurwerk op de Koeweide dacht ik in mijn herinnering aan de bange uren die we samen met Loos en Nel Visser in de beneden gang stonden tijdens een paar angstige bombardementen op Rotterdam.

De Slachthuisstraat waarvan maar weinig foto's te vinden zijn, was een bedrijvige straat. Op de hoek met de Boezemstraat zat aan de ene kant bakker Bockhove en aan de andere kant groentebouwer Rutte. Van Bockhove wist haast iedereen dat ze banden hadden met de ondergrondse en van Rutte dacht iedereen dat het NSB ers waren. Bijzonder blijft het nu terugkijkend dat men elkaar niet verraadde en er later na de bevrijding enige represaille naar elkaar was.

Links vooraan in de straat zat de waterstokerij van Boot iets verder in de straat woonden wij boven de boekbinderij van, van Veen en Bruinse, recht tegenover onze woning waren de stallingen en veestallen van Sleuwenhoek en Molendijk, verder in de straat was Piet Smit een hoefsmid en smederij. Met Arie Bommel één van de werknemers, mocht ik op de bakfiets vol met trapleuningen mee, naar de nieuwbouw huizen die van trapleuningen werden voorzien op de Groene Hilledijk op Zuid.

De rit was wel 8 kilometer lang maar zo ging dat in die tijd. Er stond na de oorlog altijd maar één stationwagen geparkeerd in de straat. De auto was van, van Mameren een chagrijnige vent vonden wij als kinderen. Verderop de rijwielstalling van Molenaar.

Aan het einde van de straat was op de hoek een winkelpand hierin woonde in het begin van de oorlog een joods gezin met twee kinderen. Ik kan me niet herinneren dat ik ooit met deze kinderen gespeeld heb, maar ik weet wel dat ze volgens de verhalen weg gevoerd zijn en dat er nooit meer iemand iets van hen

heeft vernomen. Vermoedelijk zijn ze omgebracht door de nazi's.

Na de oorlog pikten we appeltjes van het paard en wagen van de Groot die tegenover het atelier van, van Dorp woonde. De schoonzoon van de Groot, (het was helaas een kleine man ondanks zijn naam), was Bazelaar hij was bij van Dorp de conciërge of zo iets. Hier zat ook nog een concurrent van waterstoker Boot de waterstokerij van Somers hij is later verhuisd volgens mij naar de van Rijnstraat.

Recht tegenover de straat vaarde het pontje naar de Sophiakade, ongeveer waar nu het bruggetje over de Boezem is, de doorsteek naar de Vlietlaan was er toen nog niet. Op nummer 4 woonde een duivensieper één van de velen in Crooswijk, Zoetemelk, daar heb ik bijzonder herinneringen aan, want ik ben nu al haast 55 jaar met zijn dochter Tony getrouwd.

In de oorlog was naast het pontje op de Slachthuisgade een schuilkelder, wat waren we blij toen we met een zak gebakken bietenpulp de Amerikanen in hun vliegende fortin over zagen vliegen om eten bij het lange pad te droppen.

Ik kan van de slachthuisstraat alle burens die in de straat woonden de namen nog allemaal, maar de meeste herinnering heb ik aan al mijn vriendjes van die tijd. Ik denk nog wel eens aan Wim de Knecht, Bernard Tinkhof, Wim Post, Wim Eekhof, Bassie Souljé, Nico van Dijk, Joopie Eden, Henk Vos, Henkie Muller Louwietje Stedehouder, Toontje Messing. Theo van de Voorde, Nico v.d. Wold, en de jongens en meiden van Bal, de jongens en meiden van Koorneef.

Voor meisjes had ik in die tijd nog niet zoveel belangstelling maar we speelden wel met Fietje Dool. Cobie Elewijk, Beppie de Haan en Annie Schot. De namen van een aantal kinderen kan ik me op dit moment niet meer herinneren. Is volgens mij niet zo erg anders zou de namenlijst nog langer worden.

Soms denk ik en dat komt ongetwijfeld als je ouder bent, wat zou het leuk zijn om en reünie te houden. Ik zou de plaats al weten, dat is naast het bruggetje over de boezem waar we vroeger speelden in de hoek, waar we hap zuurkool pesten en diefie met verlos speelden. Helaas ik denk dat het daar te laat voor is, we zijn niet al te jeugdig meer.

Crooswijker ben je en zal je altijd blijven, ik woon nu alweer 30 jaar in de Boezemstraat tegenover de Tamboerstraat, komend van de Vredenoordkade bij het "Oostelijk zwembad" uit de buurt waar vandaan ook mijn ouders naar Crooswijk kwamen. Alleen kwam ik onder betere omstandigheden mijn huis werd 30 jaar geleden gesloopt, maar ik kon kiezen waar ik wilde wonen en dat was CROOSWIJK.

Misschien wil iemand van mijn oude speelkameraadjes reageren, inmiddels hebben de meeste de leeftijd van de sterken onder ons bereikt.

Ik weet dat inmiddels een aantal overleden zijn maar elke reactie is welkom

Koos Voorrips

Reageren- j.voorrips@upcmail.nl